

Kritéria pro hodnocení profilové části maturitní zkoušky

Obor: Laboratorní asistent

A) Praktická maturitní zkouška

- skládá se ze dvou odborných předmětů; povinný předmět je Cvičení z klinické biochemie a losovaný předmět je Cvičení z hematologie a transfúzní služby, nebo Cvičení z histologie a histologické techniky, nebo Cvičení z mikrobiologie a imunologie
- jeden týden před praktickou maturitní zkouškou si žák vylosuje druhý odborný předmět
- výsledná známka z praktické maturitní zkoušky je jedna. Je tvořena společným hodnocením z Cvičení klinické biochemie a z vylosovaného odborného předmětu. Pokud je jeden předmět hodnocen nedostatečně, je celá praktická maturita hodnocena nedostatečně, bez ohledu na známku z druhého předmětu.

Klasifikační řád odborných předmětů při praktické maturitní zkoušce:

Cvičení z klinické biochemie

Výsledná známka je stanovena na základě těchto kritérií:

1. samostatná práce podle pracovního návodu
2. správnost výsledků
3. obhajoba výsledků

Kritéria známkování:

1 – žák pracuje zcela samostatně podle přiděleného pracovního návodu. Výsledky práce zpracuje formálně i věcně správně v laboratorním protokolu. Zpracované výsledky předložených vzorků odpovídají deklarovaným hodnotám. V rámci obhajoby je schopen jednotlivé kroky své práce vysvětlit a zdůvodnit, orientuje se obecně v běžných laboratorních metodách a postupech, zná a dodržuje principy SLP.

2 – žák pracuje samostatně podle přiděleného pracovního návodu. Výsledky práce zpracuje formálně správně v laboratorním protokolu. Zpracované výsledky předložených vzorků vykazují menší odchylku od deklarovaných hodnot. V rámci obhajoby je schopen jednotlivé kroky své práce vysvětlit a zdůvodnit, orientuje se obecně v běžných laboratorních metodách a postupech, zná a dodržuje principy SLP.

3 – při práci a zpracování výsledku je nutná korekce zkoušejícím, po upozornění žák samostatně nedostatek napraví. Zpracované výsledky předložených vzorků vykazují menší odchylku od deklarovaných hodnot. V rámci obhajoby chápe podstatu své práce, ale neumí ji zcela správně vysvětlit. Používá pouze základní pojmy odborné terminologie. Orientuje se obecně v běžných laboratorních metodách a postupech, zná principy SLP, při aplikaci do praxe, je nutný dohled.

4 – žák pracuje s pomocí zkoušejícího, výsledky odpovídají požadovaným hodnotám, při obhajobě jsou zjištěny nedostatky, při práci a zpracování výsledku je nutná korekce zkoušejícím, po upozornění žák samostatně nedostatky částečně napraví. Zpracované výsledky předložených vzorků vykazují menší odchylku od deklarovaných hodnot. V rámci obhajoby se dopouští více chyb ve věcné správnosti. Používá pouze nejzákladnější pojmy odborné terminologie. Orientuje se obtížně v běžných laboratorních metodách a postupech, zná pouze základní principy SLP, při aplikaci do praxe, je nutný dohled.

5 – žák není schopen samostatně pracovat podle pracovního návodu, nerozumí problematice. S přístroji a pomůckami nedokáže správně zacházet ani s pomocí zkoušejícího. V laboratorním postupu dělá hrubé chyby. Nedokáže vydat výsledek vzorku. Při obhajobě se neorientuje v tématu, vyjadřuje se věcně nesprávně. Není schopen používat odbornou terminologii.

Klasifikační řád odborných předmětů při praktické maturitní zkoušce:

Cvičení z hematologie a transfuzní služby

Výsledná známka je stanovena na základě těchto kritérií:

1. samostatné provedení vylosovaných laboratorních testů
2. správnost výsledků
3. obhajoba výsledků (protokol + teoretické znalosti)

Kritéria známkování:

1 – žák pracuje zcela samostatně. Výsledky práce zpracuje formálně i věcně správně v laboratorním protokolu. Zpracované výsledky předložených vzorků odpovídají deklarovaným hodnotám. V rámci obhajoby je schopen jednotlivé kroky své práce vysvětlit a zdůvodnit, otázky jsou správně zodpovězeny, orientuje se obecně v běžných laboratorních metodách a postupech, zná a dodržuje principy SLP.

2 – žák pracuje samostatně. Výsledky práce zpracuje formálně správně v laboratorním protokolu. Zpracované výsledky předložených vzorků vykazují menší odchylku od deklarovaných hodnot. V rámci obhajoby je schopen jednotlivé kroky své práce vysvětlit a zdůvodnit, otázky jsou správně zodpovězeny s malými chybami, orientuje se obecně v běžných laboratorních metodách a postupech, zná a dodržuje principy SLP.

3 – při práci a zpracování výsledku je nutná korekce zkoušejícím, po upozornění žák samostatně nedostatek napraví. Zpracované výsledky předložených vzorků vykazují menší odchylku od deklarovaných hodnot. V rámci obhajoby chápe podstatu své práce, ale neumí ji zcela správně vysvětlit, otázky jsou zodpovězeny neúplně s chybami. Používá pouze základní pojmy odborné terminologie. Orientuje se obecně v běžných laboratorních metodách a postupech, zná principy SLP, při aplikaci do praxe, je nutný dohled.

4 – žák pracuje s pomocí zkoušejícího, výsledky odpovídají požadovaným hodnotám, při obhajobě jsou zjištěny nedostatky při práci a zpracování výsledku je nutná korekce zkoušejícím, po upozornění žák samostatně nedostatek částečně napraví. Zpracované výsledky předložených vzorků vykazují menší odchylku od deklarovaných hodnot. V rámci obhajoby se dopouští více chyb ve věcné správnosti. Otázky jsou zodpovězeny částečně, s velkými chybami. Používá pouze nejzákladnější pojmy odborné terminologie. Orientuje se obtížně v běžných laboratorních metodách a postupech, zná pouze základní principy SLP, při aplikaci do praxe, je nutný dohled.

5 – žák není schopen samostatně pracovat, nerozumí problematice. S přístroji a pomůckami nedokáže správně zacházet ani s pomocí zkoušejícího. V laboratorním postupu dělá hrubé chyby. Nedokáže vydat výsledek vzorku. Při obhajobě se neorientuje v tématu, vyjadřuje se věcně nesprávně. Není schopen používat odbornou terminologii. Otázky nejsou zodpovězeny nebo velmi nepřesně s velkými chybami.

Výsledná známka je vytvořena z hodnocení jednotlivých dílčích částí.

Klasifikační řád odborných předmětů při praktické maturitní zkoušce:

Cvičení z histologie a histologické techniky

Praktická část maturitní zkoušky se skládá ze tří částí

- A) zhotovení a obarvení histologického řezu
- B) teoretické znalosti
- C) identifikace neznámého preparátu

Kritéria známkování:

A) hodnocení:

- 1 - řez správně ukrojen, správná síla řezu a umístění, správně obarven a zamontován
- 2 - řez správně ukrojen, správná síla řezu a umístění, správně obarven, chyby při montování řezu
- 3 - řez správně ukrojen, nabarven, síla řezu neodpovídá, chyby při montáži
- 4 - chyby při krájení, barvení, umístění řezu, silný řez, nedostatky v postupu práce
- 5 - řez při zpracování znehodnocen, neobarven, hrubé nedostatky v postupu práce

B) hodnocení:

- 1. - otázka správně zodpovězena
- 2. - otázka správně zodpovězena s malými chybami
- 3. - otázka zodpovězena neúplně s chybami
- 4. - otázka zodpovězena částečně s velkými chybami
- 5. - otázka nezodpovězena nebo velmi nepřesně se zásadními chybami

C) hodnocení:

1. - určena tkáň, popsána její struktura, určen způsob a výsledek barvení
2. - určena tkáň, popsána její struktura, určen způsob barvení
3. - určena tkáň, popsána její struktura
4. - určena tkáň, nebo způsob barvení
5. - neurčena tkáň, ani způsob barvení

Výsledná známka je vytvořena z hodnocení jednotlivých dílčích částí.

Klasifikační řád odborných předmětů při praktické maturitní zkoušce:

Cvičení z mikrobiologie a imunologie

Kritéria známkování:

1- žák pracuje zcela samostatně podle přiděleného pracovního návodu. Výsledky práce zpracuje formálně i věcně správně v laboratorním protokolu. Zpracované výsledky předložených vzorků odpovídají deklarovaným hodnotám. V rámci obhajoby je schopen jednotlivé kroky své práce vysvětlit a zdůvodnit, orientuje se obecně v běžných laboratorních metodách a postupech, zná a dodržuje principy SLP.

2 - žák pracuje samostatně podle přiděleného pracovního návodu. Výsledky práce zpracuje formálně správně v laboratorním protokolu. Zpracované výsledky předložených vzorků vykazují menší odchylku od deklarovaných hodnot. V rámci obhajoby je schopen jednotlivé kroky své práce vysvětlit a zdůvodnit, orientuje se obecně v běžných laboratorních metodách a postupech, zná a dodržuje principy SLP.

3 - při práci a zpracování výsledku je nutná korekce zkoušejícím, po upozornění žák samostatně nedostatek napraví. Zpracované výsledky předložených vzorků vykazují menší odchylku od deklarovaných hodnot. V rámci obhajoby chápe podstatu své práce, ale neumí ji zcela správně vysvětlit. Používá pouze základní pojmy odborné terminologie. Orientuje se obecně v běžných laboratorních metodách a postupech, zná principy SLP, při aplikaci do praxe, je nutný dohled.

4 - žák pracuje s pomocí zkoušejícího, výsledky odpovídají požadovaným hodnotám, při obhajobě jsou zjištěny nedostatky
při práci a zpracování výsledku je nutná korekce zkoušejícím, po upozornění žák samostatně nedostatek částečně napraví. Zpracované výsledky předložených vzorků vykazují menší odchylku od deklarovaných hodnot. V rámci obhajoby se dopouští více chyb ve věcné správnosti. Používá pouze nejzákladnější pojmy odborné terminologie. Orientuje se obtížně v běžných laboratorních metodách a postupech, zná pouze základní principy SLP, při aplikaci do praxe, je nutný dohled.

5 - žák není schopen samostatně pracovat podle pracovního návodu, nerozumí problematice. S přístroji a pomůckami nedokáže správně zacházet ani s pomocí zkoušejícího. Zpracované výsledky předložených vzorků nejsou použitelné.

B) Ústní maturitní zkouška

Klasifikační řád odborných předmětů při ústní maturitní zkoušce:

Klinická biochemie, Hematologie, Mikrobiologie

Kritéria hodnocení:

1 – žák hovoří samostatně, věcně i odborně správně. Má ucelený přehled o celé šíři tématu. Bezchybně používá odbornou terminologii. Žák správně zodpoví doplňující otázky, správně reaguje na otázky týkající se širších souvislostí vylosovaného tématu.

2 – žák hovoří samostatně, věcně i odborně správně, s drobnými nepřesnostmi. Má ucelený přehled skoro v celé šíři tématu. Při používání odborné terminologie se dopouští nepřesností. Žák odpovídá samostatně, s drobnými nedostatky. Nedostatky v samostatném projevu koriguje správnými odpověďmi na otázky, správně reaguje na otázky týkající se širších souvislostí vylosovaného tématu.

3 – žák nehovoří zcela samostatně. Je schopen odpovídat na otázky. Má ucelený přehled jen o základu tématu. Dopouští se větších nepřesností, které většinou dovede po upozornění opravit. Používá pouze pojmy základního významu. Žák se v odpovědích dopouští menšího počtu chyb, které po upozornění opraví, orientuje se v širších souvislostech vylosovaného tématu.

4 - žák není schopen samostatného odborného ústního projevu, zkoušení je realizováno výhradně formou kladení otázek, Žák se v odpovědích dopouští většího počtu chyb, které po upozornění částečně opraví. Orientuje se pouze v omezené oblasti tématu, v širších souvislostech se dopouští více chyb. Používá pouze omezený počet odborných pojmů.

5 - žák není schopen samostatného odborného ústního projevu, zkoušení je realizováno výhradně formou kladení otázek. Neorientuje se v tématu, převažují nesprávné odpovědi, nebo na otázky vůbec nereaguje. Neorientuje se ani v širších souvislostech vylosovaného tématu, ani v obecné odborné problematice. Není schopen se odborně vyjadřovat.

V Brně dne: 15. 10. 2021

PhDr. Marcela Křiváková, Ph.D.

ředitelka školy